

Šrila Bhaktisidhanta Sarasvati Thakura Prabhupada

Kalno pamoksle yra draudimas: „Netark Dievo Vardo be reikalo“ Taip, mes neturėtume tarti Dievo vardą tik tam, kad pasiektume kokį tikslą. Jei mes tikrai norime tarnauti Dievui ir meldžiame Jį priimti mūsų tarnystę, mes jokia būdu nepažeisime taisyklių, kurias padiktavo Kristus. Jis uždraudė mums tarti Dievo Vardą tuščiai. Jis elgiasi teisingai. Mes neturėtume prašyti Dievo ko nors taip, kaip prašome mūsų tiekėjų parūpinti įvairių dalykų mūsų patogumui. Mes paprasčiausiai turime pasikliauti.

Dievas yra geriausias teisėjas, žinantis, kaip mus prižiūrėti. Mes nežinome, kaip mus pasieks gėris. Dabartinėmis galimybėmis mes negalime patikrinti nei kas yra privalumai, nei trūkumai. Tai neįmanoma. Mes visada turėtume būti pasirengę besąlygiškai Juo pasikliauti. Visų kitų idėjų, išskyrus tai, tikri religininkai nelaiko bhakti.

Gitoje randame tris skyrius. Pirmieji šeši skyriai yra skirti karmiams (dirbantiems dėl rezultatų), paskutiniai šeši skyriai skirti jnaniams (empirikams), o viduriniai šeši skyriai skirti bhaktams. Todėl vidurinė Gitos dalis yra pagrindinė knygoje.

Skyriai, kurie susiję su karma (karma-kanda) ir jnana (jnana-kanda) nėra tikroji knygos esmė. Jie yra tik jos priedai, ne pati širdis. Taigi bhakti, ar atsidavimas Dievui, turėtų būti pagrindinis visų religijų tikslas. Bhakti turėtų būti laikoma nitya - tai yra, nuolatinė ir pastovi.